

Sygnatura akt III RC 11/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Skiera- Bilaska

Protokolant: sekr. sąd. Patrycja Tomasik

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2022 r. w Kole

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich G. O. i S. O. (1) reprezentowanych przez matkę A. J.

przeciwko S. O. (2)

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanego S. O. (2) na rzecz małoletniego syna S. O. (1) do kwoty po 900,00 zł (dziewięćset złotych) miesięcznie i na rzecz małoletniego syna G. O. do kwoty po 800,00 zł (osiemset złotych) miesięcznie, tj. łącznie 1.700,00 zł (jeden tysiąc siedemset złotych miesięcznie), płatne do rąk matki małoletnich A. J. do dnia 15 – go każdego miesiąca z góry wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat, i to w miejsce alimentów ustalonych w punkcie I. ugody zawartej dnia 8 stycznia 2019 r. przed Sądem Rejonowym w Kole sygn. akt III RC 262/18, poczynając od dnia 1 lutego 2022 roku.

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

III. Znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

IV. Odstępuje od obciążania pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

V. Wyroki w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Agnieszka Skiera- Bilaska

Sygn. akt III RC 11/22

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 listopada 2022r.

Pozwem z dnia 20 stycznia 2022 r. małoletni powodowie G. O. i S. O. (1) reprezentowani przez matkę A. J. wniesli o podwyższenie alimentów od pozwanego S. O. (2), przy czym na rzecz małoletniego G. z kwoty 550 zł do kwoty 900 zł miesięcznie, zaś na rzecz małoletniego S. z kwoty 450 zł do kwoty 800 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 25 maja 2022 r. pozwany S. O. (2) wniósł o oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów na rzecz obydwu małoletnich powodów.

W piśmie z dnia 27 września 2022 r. matka małoletnich powodów rozszerzyła żądanie pozwu i wniosła o zobowiązanie pozwanego S. O. (2) do zapłaty na rzecz każdego z nich świadczenia alimentacyjnego w kwocie po 1.000 zł miesięcznie.

W odpowiedzi w piśmie z dnia 25 października 2022 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództw w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

Ugodą z dnia 8 stycznia 2019 r. zawartą przed Sądem Rejonowym w Kole w sprawie III RC 262/18 S. O. (2) zobowiązał się płacić alimenty na rzecz małoletnich synów: G. O. w kwocie po 550 zł miesięcznie, S. O. (1) w kwocie po 450 zł miesięcznie, tj. do łącznej kwoty po 1.000 zł, poczynając od dnia 8 stycznia 2019 r., w miejsce ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Kole z dnia 20 września 2016 r. w sprawie III RC 171/16.

Wówczas małoletni G. O. (ur. (...)) r. miał 14 lat, uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr (...) K., wydatki związane z nauką i opłatami dotyczącymi szkoły oraz pozaszkolnych zainteresowań stanowiły kwotę około 600 zł miesięcznie. Małoletni S. O. (1) (ur. (...)) miał niespełna 6 lat i uczęszczał do Przedszkola w K.. Już wówczas małoletni zmagał się z alergią, w związku z czym matka małoletniego ponosiła dodatkowe koszty jego utrzymania. Matka małoletnich powodów była zatrudniona od dnia 7.05.2015 r. w (...) za wynagrodzeniem 1.829 zł netto średnio miesięcznie.

Pozwany pracował wówczas na umowę o pracę na czas określony w firmie (...) S.A. od 1.11.2008 r. do dnia 31.01.2019 r. w wymiarze pełnego etatu za wynagrodzeniem w kwocie około 2.081 zł średnio miesięcznie. Pozwany wówczas wynajmował mieszkanie z partnerką od września 2016 r., którego koszty stanowiły kwotę 500-550 zł miesięcznie w części obejmującej pozwanego. Pozwany spłacał kredyt w wysokości około 600 zł miesięcznie, zaciągnięty w dniu 17.07.2018 r. w (...) Bank S.A. na 22 raty.

Okoliczności niesporne, protokół rozprawy z dnia 8 stycznia 2019 r. w sprawie III RC 262/18 Sądu Rejonowego w Kole, dokumenty k.22-33,38,40 z akt III RC 262/18 Sądu Rejonowego w Kole).

Małoletni S. O. (1) ma 9 lat, jest alergikiem, ma silną alergię. Małoletni S. jest odczulany prywatnie, co stanowi wydatek 400 zł na 1,5 miesiąca, co trwa przez 7 miesięcy. Nadto małoletni S. ma podawane szczepionki - musi mieć 4 szczepionki na cały rok. Nadto małoletni zażywa tabletki histaminowe, co stanowi wydatek 45 zł miesięcznie. Koszt wizyt prywatnych, które są średnio 4 razy w roku, stanowi wydatek 150 zł za wizytę. Matka dojeżdża z małoletnim do T. do doktor O. na leczenie związane z alergią. W sezonie letnim wizyty u alergologa są co miesiąc, w okresie zimowym co 1,5 msc. Małoletni od urodzenia jest alergikiem, które zostało potwierdzone jak skończył 3 lata. Odczulanie stosowanego jest od zeszłego roku 2021. Wcześniej małoletni dostawał syropy histaminowe, wcześniej też były wizyty u doktor O., tylko nie tak często. Małoletni musi korzystać z leczenia prywatnego, bo odczulanie na NFZ jest nieskuteczne. Refundowane odczulanie różni się tym od prywatnego, że małoletni musiałby mieć podawane co tydzień zastrzyki domięśniowe przez lekarza. Odczulanie, które stosuje małoletnie polega na podawaniu roztworu do buzi i leczenie jest przewidziane na 5 lat. Nadto małoletni S. bierze witaminę C, D, co stanowi wydatek około 30 zł miesięcznie. Małoletni S. nie ma innych problemów zdrowotnych, nie ma specjalnej diety, ale muszą do prania być stosować specjalne proszki i emolienty do higieny osobistej z uwagi na alergię, co stanowi wydatek około 100 zł miesięcznie. Małoletni co sezon ma kupowane buty, kurtkę, gdyż szybko rośnie – co stanowi wydatek około 200 zł miesięcznie. S. chodzi do 3 klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w K., nie korzysta z obiadów w szkole. Koszt żywienia małoletniego S. stanowi kwotę około 600/700 zł miesięcznie. Małoletni otrzymuje kieszonkowe od matki w kwocie 70/80 zł miesięcznie. W związku z rozpoczęciem roku szkolnego matka zakupiła dla małoletniego plecak za kwotę 200 zł, 2 pary obuwia zmiennego, zeszyty/przybory szkolne – co stanowiło wydatek 200 zł. Książki małoletni otrzymał ze szkoły. Składki klasowe stanowią wydatek 200 zł na rok, składak na ubezpieczenie 60 zł na rok, komitet rodzicielskie 60 zł na rok. We wrześniu małoletni S. był na wycieczce w Ł., co stanowiło wydatek 140 zł plus kieszonkowe 100 zł. Małoletni idzie w tym miesiącu z klasą do kina w K. co stanowi wydatek 25 zł. W maju 2023 roku będzie kolejna wycieczka najprawdopodobniej do W. co stanowi koszt około 200 zł, nadto małoletni dostanie kieszonkowe w kwocie 100 zł. Małoletni uczęszcza na zajęcia z języka angielskiego, co stanowi wydatek 165 zł miesięcznie. Małoletni chodzi

do fryzjera, co stanowi wydatek w kwocie 20 zł miesięcznie. Małoletni ma telefon, który matka doładowuje po 30 zł miesięcznie. Matka kupiła za gotówkę S. laptopa za kwotę 2500 zł w grudniu 2021 r. na potrzeby do nauki zdalnej.

Aktualnie małoletni G. O. ma 17 lat, kontynuuje naukę w 2 klasie szkole zawodowej na kierunku mechanik samochodowy. G. jest dzieckiem zdrowym, nie wymaga specjalnej diety ani specjalistycznego leczenia. Koszt żywienia stanowi wydatek około 800/900 zł miesięcznie. Zakup obuwia i odzieży, które muszą być zmieniane co sezon, to wydatek około 350 zł miesięcznie. Do szkoły G. musi mieć zakupioną odzież roboczą i obuwie, co stanowi wydatek około 160 zł raz na kwartał. Składa na ubezpieczenie stanowi wydatek 60 zł rocznie, na komitet rodzicielski - 80 zł rocznie. Matka kupiła G. książki używane, co stanowiło wydatek 320 zł. Zeszyty i przybory szkolne stanowiły wydatek ok. 270 zł. G. chodzi na treningi Jujitsu, co stanowi wydatek 130 zł miesięcznej na składkę oraz dodatkowo trzeba kupić strój sportowy - co 4 miesiące, w kwocie ok. 200/250 zł. Małoletni chodzi do fryzjera, co stanowi wydatek 25 zł miesięcznie. Nadto G. chodzi do stomatologa prywatnie co 3 miesiące, średnio wizyta to koszt 300 zł. Doładowanie telefonu stanowi wydatek 50 zł miesięcznie. G. otrzymuje kieszonkowe w kwocie 200 zł miesięcznie. Matka kupiła małoletniemu laptop na raty ok. 1,5 roku temu w związku z koniecznością nauki zdalnej i z tego tytułu spłaca raty w kwocie po 224 zł miesięcznie, pozostało 5 rat do spłaty. G. miał w tym roku szkolnym wycieczkę do T., co stanowiło koszt 420 zł plus kieszonkowe w kwocie 200 zł. W tym roku szkolnym na pewno będzie jeszcze wycieczka. W zeszłym roku szkolnym G. był we W. na jednodniowej wycieczce, co stanowiło koszt 140 zł. G. wychodzi ze szkoły do kina, z kolegami na pizzę itp. co stanowi wydatek 400 zł na rok. G. odbywa praktyki na warsztatach szkolnych, które są bezpłatne.

Wcześniej w roku szkolnym 2020/2021 G. chodził do szkoły do T., gdzie skończył I. klasę liceum o profilu sportowym. G. zrezygnował ze szkoły, bo miał problemy w grupie. G. zdobył 4 miejsce na Mistrzostwach Polski w kolarstwie. W związku z tym matka poniosła koszty zakupu roweru i kasku w roku 2020/2021. G. chce kontynuować dalej naukę w liceum albo technikum dla dorosłych w szkole sportowej. Wcześniej nie mógł pójść do liceum czy technikum, bo nie było już miejsc. G. planuje skończyć zawodówkę. G. pasjonuje się kolarstwem od 10 roku życia, aktualnie jeździ sobie tylko prywatnie. Jak uczęszczał do szkoły w T., to mieszkał w bursie co stanowiło wydatek 700 zł miesięcznie. Dodatkowo musiał dostać kieszonkowe i trzeba było dodatkowo go okupić. Aktualnie matka małoletniego nie musi ponosić tych wydatków. Matka jeździ z małoletnimi synami na wakacje w góry i nad morze, co stanowi średnio wydatek na każde z małoletnich po 300 zł miesięcznie.

Małoletni wraz z matką mieszkają w kamienicy, która stanowi współwłasność matki małoletnich i ich babki. Małoletni wraz z matką zajmują górę kamienicy o powierzchni 160 m², zaś babka małoletnich dysponuje dołem. Są to wyodrębnione lokale. Wraz z małoletnimi mieszka partner matki małoletnich. (...) matki małoletnich pracuje i dokłada się do budżetu- rachunki dzieloną po połowie, tak jak wyjazdy wakacyjne. Koszt zakupu opału na sezon zimowy na lokal, którym zamieszkują małoletni, stanowił wydatek 13.000 zł za 5 ton, przy czym na ogrzanie mieszkania matki powodów potrzeba około 7 ton. Matka małoletnich otrzymała dodatek węglowy w wysokości 3.000 zł oraz 350 zł dodatku energetycznego. Rachunki za prąd stanowią wydatek 400/450 zł co 2 miesiące. Butla gazowa do kuchni stanowi wydatek 110 zł na 1,5 miesiąca. Podatek od nieruchomości stanowi wydatek 780 zł na rok. Rachunki za woda stanowią wydatek 140 zł miesięcznie łącznie ze ściekami. Opłaty za odpady stanowią wydatek 63 zł miesięcznie. Opłaty za Internet to wydatek 80 zł miesięcznie, za telewizję - 40 zł miesięcznie.

Matka małoletnich A. J. pracuje w sklepie (...) w K. na podstawie umowy na czas określony, która kończy się 30.11.2022 r. i prawdopodobnie będzie przedłużona na czas nieokreślony. Matka małoletnich otrzymuje wynagrodzenie w kwotach od 2400 zł do 3200 zł netto, w zależności od miesiąca, co wynika z dodatkowych premii uznaniowych. Matka małoletnich nie ma żadnego kredytu ani pożyczki, oprócz laptopa na raty.

Pozwany nie dokłada się do dodatkowych wydatków takich jak zakup laptopa, czy do wycieczek. Pozwany nie utrzymuje kontaktów z małoletnimi synami.

Dowód: dokumenty dołączone do pozwu – rachunki, faktury, zaświadczenie od alergologa (k.5-9); zestawienie kosztów utrzymania małoletnich (k.69-70,76-77); dokumenty dołączone do pisma z 27.09.2022 r. – faktury, paragony (k.78-104); zeznania matki małoletnich (e-protokół (...):02:14-00:38:13, k. 123-124)

Pozwany S. O. (2) ma 44 lata. Pozwany nie mam innych dzieci na utrzymaniu oprócz małoletnich powodów. Pozwany mieszka z rodzicami w bloku w mieszkaniu (...) - pokojowym, stanowiącym własność rodziców pozwanego. Czynnosc stanowi kwotę około 528 zł miesięcznie, w tym opłaty za wodę i odpady. Rachunki za prąd stanowią kwotę około 200 zł co 2 miesiące. Butla gazu stanowi wydatek 82 zł na 2 miesiące. Pozwany przekazuje rodzicom 400 zł miesięcznie na rachunki i na wyżywienie. Rodzice pozwanego są na emeryturze – matka otrzymuje około 1.200 zł miesięcznie, ojciec około 2.400 zł miesięcznie.

Pozwany jest zatrudniony w firmie (...) w K., gdzie rozwozi pieczywo. Od 1 października 2021 r. do 31 października 2022 r. pozwany był zatrudniony na ¼ etatu za wynagrodzeniem 755 zł miesięcznie. Od 1 listopada 2022 r. został zatrudniony na pełen etat za wynagrodzeniem 3.010 zł brutto, bez premii i dodatków. Pozwany świadczy pracę przez 8 godzin i kończy pracę o godz. 12:00/13:00.

Pozwany spłaca kartę kredytową w kwocie po 400 zł miesięcznie, do maja 2023 r. Pozwany nie ma innych kredytów, pożyczek. Pozwany posiada samochód O. (...), rok produkcji 2008 r., kupiony 4 lata temu. Ubezpieczenie auta stanowi wydatek 400 zł na rok z tytułu OC. Pozwany dojeżdża do pracy własnym samochodem, co stanowi wydatek 200 zł miesięcznie na paliwo. Na papierosy pozwany wydaje 300 zł miesięcznie. Pozwany twierdzi, że ma problemy z sercem, niedomknięcie płata sercowego, ale nie przyjmuje żadnych leków, nie posiada żadnego orzeczenia o niezdolności do pracy. Około 10 lat temu pozwany był u lekarza i się dowiedział wówczas o tym schorzeniu. Lekarz kazał mu rzucić palenie, ale nie rzucił. Pozwany pozostaje pod opieką lekarza rodzinnego. Pozwany nie posiada żadnej nieruchomości, lokat, ani oszczędności.

Pozwany z uwagi na rodziców, którym pomaga wożąc do lekarzy, nie szuka innej pracy, w szczególności jako kierowca w transporcie czy pracy dodatkowej po godzinach. Pozwany jeździ z matką i ojcem raz na 8 miesięcy na wizytę do Ł. oraz na wizyty do Poradni w K.. Ojciec pozwanego jest zdrowy, ma łuszczycę, ale nie ma problemu z chodzeniem. Matka pozwanego choruje między innymi na nadciśnienie tętnicze, cukrzycę typu 2, przewlekłą chorobę nerek, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, niedokrwistość z niedoboru witaminy B12. Ojciec pozwanego jest opiekunem prawnym matki pozwanego, która wymaga asekuracji przy chodzeniu, nie może mieć protezy ani operacji bo ma chore serce.

Dowód: dokumenty dołączone do odpowiedzi na pozew (k.19-63); zaświadczenie o zatrudnieniu (k.122); zeznania pozwanego (e-protokół (...):38:13-00:52:59 k.124-124v)

Powiatowy Urząd Pracy w K., na dzień 27 września 2022r. dysponował ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych, bez doświadczenia jako:

- pracownik budowlany, z możliwością przyuczenia, z wymaganym prawem jazdy kat. B, za wynagrodzeniem w wysokości od 4.500 zł brutto;
- pomocnik brukarza, z możliwością przyuczenia, za wynagrodzeniem w wysokości od 4.500 zł;
- pracownik serwisu sprząającego za wynagrodzeniem w wysokości od 3.010 zł brutto;
- pomocnik hydraulika, z możliwością przyuczenia za wynagrodzeniem w wysokości od 3.010 brutto;
- sprzątac/dezynfekator, za wynagrodzeniem w wysokości od 19.70 zł/h brutto;
- pracownik produkcji, za wynagrodzeniem w wysokości od 3.800 zł brutto;
- pracownik pomocniczy- budowlany, z możliwością przyuczenia, z wymaganym prawem jazdy kat B, za wynagrodzeniem w wysokości od 3.010 zł brutto;

- kierowca busa do 3,5 Ton, z wymaganym prawem jazdy kat. B, za wynagrodzeniem od 7.000 zł brutto.

Dowód: pismo PUP w K. (k.73)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dowodów z dokumentów i zeznań stron oraz z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy III RC 262/18 Sądu Rejonowego w Kole.

Zeznania stron nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności, a wskazywane fakty znalazły potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym postaci dokumentów.

Na podstawie art. 235² § 1 punkt 2 k.p.c. Sąd pominął wniosek pełnomocnika pozwanego o zwrócenie się do PUP w K. celem doprecyzowania pisma z dnia 27.09.2022 r., czy wskazane wynagrodzenie 7 tys. zł brutto dotyczy wyjazdów za granicę, albowiem wskazana okoliczność nie miała rozstrzygającego znaczenia dla przedmiotowej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez pojęcie „stosunków” w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Zmiana zatem „stosunków” tak pojmowanych, jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego.

Stosownie do art. 133 § 1 k.r.o., rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W myśl zaś art. 135 § 1 i 2 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie z § 2 wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (...) może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Nadto zgodnie z § 3, na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają: świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 808 i 875), podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji (pkt 1); świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, o których mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (pkt 2); świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2019 r. poz. 2407) (pkt 3); świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111) (pkt4); rodzicielskie świadczenie uzupełniające, o którym mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. poz. 303) (pkt5).

Z treści ww. przepisu wynika jednoznacznie, że przy ustaleniu wysokości świadczenia alimentacyjnego na rzecz małoletniego dziecka należy wziąć pod uwagę z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspakajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego. Należy przez to rozumieć dochody rzeczywiście uzyskiwane, jak również zarobki i dochody, które każdy z małżonków może i powinien uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Możliwości finansowych nie należy utożsamiać z faktycznie osiąganymi dochodami. Obejmują one także wysokość dochodów, które zobowiązany do alimentacji jest w stanie uzyskać przy uwzględnieniu wyuczonego zawodu, ilości i rodzaju posiadanego majątku. W normalnie funkcjonującej rodzinie działania obojga rodziców polegają na jednoczesnym wykonywaniu obowiązków zaspokojenia zarówno potrzeb konsumpcyjnych dziecka, jak i na osobistych staraniach o

jego wychowanie. W przypadku kiedy dochodzi do faktycznej separacji małżonków dzieckiem zajmuje się tylko jedno z nich realizując w ten sposób w znacznym sposób obowiązek alimentacyjny.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że przez zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. należy uznawać wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące odmiennosc (zwiększenie lub zmniejszenie) zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych ale i możliwości majątkowych zobowiązanego. Zmianę taką należy przy tym oceniać w warunkach konkretnego stanu faktycznego przy uwzględnieniu istnienia warunków i okoliczności istotnych, mających charakter trwały.

W ocenie Sądu, przedmiotowe powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Od chwili ustalenia obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletnich powodów w dniu 9 stycznia 2019 r. zaszła zmiana w stosunkach uzasadniająca podwyższenie alimentów. Stwierdzenie to jest uzasadnione już w świetle zmiany siły nabywczej pieniądza spowodowanej rosnącą od tego okresu inflacją i jej aktualnym poziomie, która przekłada się na wzrost codziennego kosztu utrzymania przeciętnej rodziny. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych np. z uczęszczaniem do szkoły, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (vide: teza postanowienia SN z dnia 1 czerwca 1965 r., sygn. akt I CZ 135/64, publ. (...) LEX nr 5811).

Niewątpliwie więc na przestrzeni czasu od chwili ustalenia dotychczasowych alimentów na rzecz małoletnich powodów w sprawie III RC 262/18 tj. od dnia 9 stycznia 2019 r. ich usprawiedliwione potrzeby uległy zwiększeniu. Aktualnie G. O. ma 17 lat, kontynuuje naukę w szkole zawodowej na kierunku mechanik samochodowy, natomiast S. O. (1) ma 9 lat i uczęszcza do szkoły podstawowej. Wcześniej małoletni mieli 14 i 6 lat. Uwzględniając wiek każdego z powodów, a tym samym i stopień ich rozwoju zasadnym jest stwierdzenie, że na podstawowe usprawiedliwione potrzeby wspólne obydwu małoletnim składają się wydatki związane z ich codziennym utrzymaniem, tj. wyżywieniem, zakupem odzieży i obuwia, z realizacją obowiązku szkolnego, zakupem środków higieny, kosmetyków, fryzjera, utrzymaniem telefonów, związane z dodatkowymi zajęciami, leczeniem, wyjazdami/ wycieczkami, spędzaniem czasu wolnego itp. Określenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, uwarunkowanych kosztami utrzymania (wyżywienie, odzież, leczenie) i wychowania, w odniesieniu do dzieci (pielęgnacja, opieka, dbałość o fizyczny i intelektualny rozwój) jest domeną ustaleń na podstawie dowodów ale uwzględniając także zasady doświadczenia życiowego (vide: Orz. SN z 29.11.1949 r. Wa.C 167/49, NP.1951, nr 2, s.52). Biorąc pod uwagę te zasady, w ocenie Sądu, nie można podzielić zapatrywania matki małoletnich powodów wyrażonego w uzasadnieniu pisma precyzującego żądanie pozwu z dnia 27 września 2022 r. (k.75-77), jakoby łączny miesięczny koszt utrzymania G. wynosił 4.900 zł, zaś S. 5.083 zł.

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy, wskazuje, że miesięczne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego G. stanowią kwotę około 1.800 zł miesięcznie, zaś małoletniego S. w kwocie około 2.000 zł miesięcznie. W tym zakresie Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach matki małoletnich i przedłożonych rachunkach. Co więcej matka małoletnich sama wskazała, że rachunki za utrzymanie domu oraz wyjazdy są pokrywane w połowie przez partnera, w związku z czym stosunkowo w mniejszym zakresie obciążają powodów.

Wysokość świadczeń alimentacyjnych uzależniona jest także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Pozwany S. O. (2) aktualnie jest zatrudniony na czas określony w Firmie (...) P. W. z siedzibą w K. na stanowisku kierowcy w wymiarze pełnego etatu. W związku z tym zatrudnieniem pozwanemu przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 3.010 zł miesięcznie. Niezależnie od powyższego, jak wynika z uzasadnienia odpowiedzi na pozew (k.17-18) S. O. (2) w okresie letnim dorabia sobie u rolników.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, osoba na której ciąży obowiązek alimentacyjny względem małoletniego, winna w pełni wykorzystywać swe siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania dochodów niezbędnych do zaspokojenia jego potrzeb. Jeżeli natomiast zobowiązany nie wykorzystuje posiadanych możliwości i nie podejmuje pracy odpowiedniej do przygotowania zawodowego oraz realnie istniejących w rejonie jego zamieszkania, jego możliwości zarobkowe ocenia się według zarobków jakie osiągnąłby gdyby podjął stosowne zatrudnienie (t.13 do

art. 135 k.r.o. „Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem” pod redakcją Janusza Pietrzykowskiego. Wydawnictwo Prawnicze 1993).

W okolicznościach niniejszej sprawy, nie sposób uznać za usprawiedliwione tłumaczenia pozwanego, że wykorzystuje w pełni swoje możliwości zarobkowe i nie ma możliwości podjęcia innego zatrudnienia z uwagi na opiekę nad matką. Podkreślić należy, że pozwany w początkowej fazie procesu pozostawał zatrudniony na ¼ etatu za wynagrodzeniem 755 zł miesięcznie, a następnie od 1 listopada 2022 r. został zatrudniony w wymiarze pełnego etatu za wynagrodzeniem w wysokości 3.010 zł brutto miesięcznie. Wprawdzie pozwany podnosił, iż leczy się na różne schorzenia i posiada problemy z sercem, co miało uzasadniać przedłożona dokumentacja medyczna do odpowiedzi na pozew. Nie mniej z dokumentacji tej nie wynika wprost aby pozwany chorował przewlekle, a sam pozwany wskazał, że nie legitymuje się żadnym orzeczeniem o niezdolności do pracy i nie przyjmuje żadnych leków. Pozwany reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, nie przedstawił też chociażby zaświadczenia lekarskiego, z którego wynikałoby, że z uwagi na stan zdrowia nie jest w stanie pracować w innym charakterze, niż kierowca w piekarni. Nadto podkreślić należy, że pozwany wskazał, że kończy pracę o godzinie 12:00/13:00, w związku z czym ma możliwość podjęcia dodatkowego zatrudnienia chociażby na umowę zlecenia albo dorywczo. W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż w toku poprzedniej sprawy o podwyższenie alimentów S. O. (2) był zatrudniony na czas określony w firmie (...) S.A. z siedzibą w O. na stanowisku brygadzysty w wymiarze pełnego etatu. Jego wynagrodzenie z tego tytułu wynosiło od 2.804,83 zł brutto (2.020,46 zł netto) w maju 2018 r. do 2.907,95 zł brutto (2.092,44 zł netto) w sierpniu 2018 r. (vide: zaświadczenia, k.22 i k.38 akt III RC 262/18 Sądu Rejonowego w Kole). Wobec tego, pozwany wówczas osiągał wynagrodzenie wyższe aniżeli obowiązująca wtedy płaca minimalna, która wynosiła 2.250 zł brutto, tj. około 1.634 zł netto (vide: rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 września 2018 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2019 r., Dz. U. z 2018 r., poz. 1794). W ocenie Sądu, na gruncie niniejszej sprawy uprawnionym jest więc założenie, że obecnie możliwości zarobkowe pozwanego pozostają co najmniej na poziomie wyższym niż na poziomie najniższego wynagrodzenia pracowniczego, które aktualnie wynosi 3.010 zł brutto, a więc około 2.363,56 zł netto (vide: rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 września 2021 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2022 r., Dz. U. z 2021 r., poz.1690). Wynagrodzenie wyższe jest możliwe do osiągnięcia zgodnie z ofertami pracy, którymi dysponuje Powiatowy Urząd Pracy w K. dla osób bez kwalifikacji zawodowych i bez doświadczenia. Mając na uwadze wiek pozwanego, okoliczność, że posiada doświadczenie na rynku pracy, nie jest początkującym pracownikiem, jego możliwości zarobkowe kształtują się co najmniej na poziomie od 4.500 zł brutto miesięcznie. Pozwany S. O. (2) podnosił, że posiada zobowiązanie finansowe w postaci debetu. Nie można jednak zapominać, iż w toku sprawy III RC 262/18 również posiadał takie zobowiązanie, gdyż spłacał kredyt, którego miesięczna rata kapitałowo-odsetkowa wynosiła 602,20 zł (vide: harmonogram spłat wraz z dowodami wpłat, k.28-29 akt III RC 262/18 Sądu Rejonowego w Kole). Natomiast pomoc udzielana matce przez pozwanego, nie wyklucza podjęcia innego zatrudnienia, skoro ojciec pozwanego jest opiekunem prawnym żony i też jest w stanie tej pomocy udzielić związanej z dojazdem do lekarzy. Nie są to czynności codzienne, w związku z tym pozwany ma możliwość tak zaplanować pracę, aby ewentualnie pomóc w dowiezieniu matki do lekarza. Tym bardziej, że pozwany ma na utrzymaniu małoletnie dzieci i obowiązek alimentacyjny wobec dzieci, wyprzedza jego powinności wobec rodziców.

W świetle powyższego, Sąd uznał za zasadne podwyższenie alimentów na rzecz każdego z małoletnich S. o kwotę 450 zł, a małoletniego G. o kwotę 250 zł. W ocenie Sądu mają na uwadze ponoszone przez matkę małoletniego w całości koszty leczenia S., które są usprawiedliwione i niezbędne, należało podwyższyć alimenty o 100%. Podkreślić należy, że kwota dotychczas ustalonych alimentów na poziomie 450 zł nie zaspokajania nawet w minimalnym stopniu potrzeb małoletniego, a z uwagi na wysoką inflację nie przestawia większej wartości. Z kolei niewątpliwie koszty utrzymania małoletniego G. w wieku 17 lat, który od stycznia 2023 r. nie będzie mógł liczyć na wsparcie w postaci świadczenia 500+ (które niewątpliwie pozwala na pokrycie dodatkowych potrzeb), wysoka inflacja, nie pozwalają na twierdzenie, że kwota 550 zł zaspokaja aktualnie usprawiedliwione potrzeby małoletniego. Wskazanej podwyżki nie sposób uznać za wygórowaną, tym bardziej, że pozwany nie uczestniczy w życiu synów w żadnym zakresie, nie utrzymuje nawet kontaktów z synami, przez to w całości trud wychowawczy spoczywa na barkach ich matki, która nadto realizuje swój obowiązek alimentacyjny względem małoletnich poprzez osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie (art. 135 §

2 k.r.o.). Sąd podwyższył alimenty od dnia 1 lutego 2022 r., albowiem pozew został złożony pod koniec stycznia 2022 r. Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w punkcie I. wyroku.

Jednocześnie Sąd w punkcie II. wyroku oddalił powództwo w pozostałym zakresie, albowiem zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym ustalone możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego nie pozwalają na łożenie alimentów w kwotach po 1.000 zł na każdego z małoletnich powodów.

Mając na uwadze, że ostatecznie wysokość alimentów zależała od uznania Sądu oraz sytuację pozwanego, na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd w punkcie III. wyroku zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

Mając na uwadze, że ostatecznie wysokość alimentów zależała od uznania Sądu oraz sytuację pozwanego na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 k.p.c. Sąd w punkcie IV. wyroku odstąpił od obciążenia pozwanej nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., Sąd wyrokowi w punkcie I nadał rygor natychmiastowej wykonalności, o czym orzeczono w punkcie V. wyroku.

Sędzia Agnieszka Skiera-Bilska